

קונסטנטין מושקוביץ'

ארבעה שירים

אני מחכה לחלב

אני מחכה לחלב ארוז בבקבוק של מי מעין.
 בין הבהונות מתפזרת נוכחותו העקשנית של הבקר.
 אור ראשון משתרבב מבעד לירקת העד של ארזי הענק,
 והישיש כבר הספיק לשאף חמש סיגריות של עלי טמבורני.
 ניהוח הלחם מתערבב בעשן העולה מן הבערה,
 על גג מרחק דמות אפנית חורקת עצמות בכרבת השמש.

אזירה רוייה באנחות השתוממות,
 מזרזת כנראה את תהליכי ההטהרות הנחוצים במחוזותינו.
 אחרת כיצד נתן להסביר את הליכתו הקלילה של החלבן
 הנושא בידיו הגרומות שני כדי מתכת עצומים במעלה הגבעה.

לאחר ארוחת הערב

לאחר ארוחת הערב
 מתאספים גמדי הבית
 במרתף הטחוב בחשך
 ודנים נסערים בדחף
 להביא לשנוי גלובלי.

הזקנים רועדים בקצב
 אגרופים מונפים בזעם...

האורות נדלקים לפתע;

אֵין עֲקֻבוֹת בְּאֶבֶק הַלַּיְלָה
לֹא נוֹתְרָה מְאֹחֹר אֶף מְצַנֶּפֶת
רַק הַגָּרֵב אָבֵד לְנֶצַח.

ממרומים

מְמֻרָמִי בְּמַת הַבְּטוֹן,
הַנֶּצֶבֶת בְּמִרְחָק צְעָדִים מִקּו הַמַּיִם,
הַרְדִּיּוֹ מִתְנַמֵּר לְהַכְתִּיב נְדוּדִים
לְעִשְׂרוֹת אֶלְפֵי רְעֵבִים לְחֵרוֹת.
בְּשָׂדוֹת הַתְּעוֹפָה הַלַּיְלוֹת תִּמְיֵד לְבָנִים.
סִגְנוֹן הַהֲלִיכָה מְרֻשֵׁל,
צְוֹאֲרוֹן הַחֲלֻצָה מְרוּט.
מְחֻחוֹת הַפְּרִידָה מִן הַבַּיִת,
מְסַתְּכֶמֶת בְּאַנְחַת רוּחָה.

בחנות הרהיטים

בְּחֻנוֹת הָרְהִיטִים אֵין רַחֵשׁ,
הַמְּטוֹת לֹא חוֹרְקוֹת בְּלִילָה,
הוֹיִלוֹן לֹא מוֹסֵט בְּלִי דַעַת.
בְּהוֹנוֹת לֹא קוֹפְאִים בְּיַחַד
עַל רִצְפָה אֶפְלָה בְּחֶרֶף
הָאֶבֶק מְצַטְבֵּר כְּמוֹ שֶׁלֵּג...
לְעֵתִים נְדִירוֹת בְּשֶׁלֶף
בֵּין שְׁלָדִים חֲשׂוּפִים שֶׁל נַחַת,
הַמְּנַקָּה בְּזֵהִירוֹת חוֹלְפֹת
וְנוֹעֵלֶת הַכֹּל אַחֲרֶיהָ.